A. D. 1925. Nrus II.

CURRENDA

L. 748.

Podatek majątkowy z majątków kościelnych.

W tej sprawie publikuje Dziennik Ustaw R. P. Nr. 3, z dnia 14 stycznia b. r., poz. 28, następujące:

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1924 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami: Reform Rolnych, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w celu wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o sposobie zapłacenia podatku majątkowego w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym przez płatników, posiadających majątki (nieruchomości) ziemskie, związane ograniczeniami własności, w drodze sprzedaży tych majątków.

Na mocy art. 6 ustawy z dn. 18 lipca 1924 r. o sposobie zapłacenia podatku majątkowego w myśl ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym przez płatników, posiadających majątki (nieruchomości) ziemskie, związane ograniczeniami własności w drodze sprzedaży tych majątków (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 714), zarządza się — co następuje:

§ 1. Powołana ustawa dotyczy:

1. majątków ordynackich (powiernictw familijnych, fideikomisów),

2. majątków ziemskich, związanych węzłem substytucji powierniczej (fideikomisowej),

3. majątków ziemskich, do których przywiązane jest stale na mocy ustawy, statutów lub umowy ograniczenie w rozporządzaniu temi majątkami, jako to: majątków martwej ręki, t. j. majątków duchownych, biskupich, kapitulnych, klasztornych, plebańskich, kościelnych, cerkiewnych oraz majątków należących do gmin wyznaniowych, fundacyj i t. p. Nie należą do tej kategorji nieruchomości ziemskie, co do których ograniczenie prawa rozporządzalności ma charakter czasowy, n. p. na pewien oznaczony okres czasu lub na czas życia jednego właściciela.

Powołana ustawa może być zastosowaną również i do majątków instrukcyjnych, o ile właściciele ich są związani określonemi powyżej ograniczeniami prawa własności.

§ 2. Celem uzyskania zezwolenia na parcelację, właściciele majątków ziemskich, określonych w poprzednim paragrafie niniejszego rozporządzenia, winni zwracać się do właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, względnie — o ile chodzi o majątki instrukcyjne — do Ministerstwa Reform Rolnych, za pośrednictwem właściwego okręgowego urzędu ziemskiego. *W zastępstwie właściciela dóbr martwej ręki prośbę winna wnieść osoba zarządzająca temi dobrami,* imieniem zaś właściciela niewłasnowolnego opiekun lub kurator, za zgodą właściwego sądu opiekuńczego.

Do prośby, niezależnie od tego, w jakim powiecie znajdują się odnośne nieruchomości, winny być dołączane dane, wymagane w art. 2 rozporządzenia Prezesa

Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr 1, poz. 3)[1]), a nadto następujące dokumenty:

a) zaświadczenie właściwego urzędu (inspektoratu) skarbowego o wysokości sumy przypadających od właściciela majątku należności z tytułu podatku majątkowego, oraz o wysokości sumy uiszczonych przez płatnika na tel cel wpłat,

b) obliczenie, stwierdzające, że część ceny sprzedażnej płatna przed aktem kupna-sprzedaży i przy tym akcie nie przewyższa sumy potrzebnej do pokrycia należności z tytułu podatku majątkowego i kosztów połączonych z parcelacją,

c) zaświadczenie lub pokwitowanie kasy skarbowej, sądu lub notarjusza z wpłacenia na poczet podatku majątkowego sum pobranych ewentualnie przed zawarciem umowy o sprzedaż.

§ 3. Płatnikom, którzy w myśl postanowień poprzedniego paragrafu wniosą odpowiednio udokumentowane prośby, okręgowy urząd ziemski wyda zaświadczenia o złożeniu tych próśb.

Na podstawie takiego zaświadczenia dyrektor właściwej izby skarbowej może, na prośbę płatnika, uwzględniając czas potrzebny do przeprowadzenia parcelacji, udzielić stosownego odroczenia terminu płatności podatku.

§ 4. Odpowiednio do sumy należnego od płatnika podatku majątkowego, okręgowy urząd ziemski na podstawie przeciętnych cen rynkowych na ziemię ustali obszar gruntów, mających ulec sprzedaży dla pokrycia zarówno podatku majątkowego, jak i wszelkich kosztów połączonych z parcelacją i przewłaszczeniem gruntów.

W wypadkach, w których część ceny kupna ma być nowonabywcom skredytowana, okręgowy urząd ziemski udzieli zezwolenia na sprzedaż takiego obszaru gruntów, jakiego sprzedaż okaże się niezbędną, aby należny od płatników podatek majątkowy został w całości pokryty wpłatami gotówkowemi, złożonemi przez kupujących przed aktem kupna-sprzedaży i przy tym akcie.

W zezwoleniach na parcelację okręgowy urząd ziemski winien zawsze zamieszczać zastrzeżenie, że sumy pieniężne, należne za sprzedane na mocy powołanej ustawy grunta, winny być przez nabywców składane w sposób określony w części drugiej i trzeciej art. 2 ustawy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*
Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*
Minister Reform Rolnych: *W. Kopczyński*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państw.: *Janicki*

Podając do wiadomości powyższe rozporządzenie, oznajmiamy, iż celem uzyskania od Nas zezwolenia na sprzedaż części dobra kościelnego na podatek majątkowy, należy wnieść podanie za pośrednictwem Urzędu dziekańskiego. Do podania ma być dołączony akt oszacowania przez dwóch zaprzysiężonych taksatorów i protokół z odbytej licytacji, podpisany przez X. Proboszcza, jednego z członków komitetu i prowadzącego pióro przy spisywaniu protokółu i zezwolenie okręgowego

[1]) Art. 2 rozp. Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 14 listopada 1921 (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 1, poz. 3, postanawia: W celu uzyskania wyżej wymienionego zaświadczenia zainteresowani winni podać pisemne zgłoszenie, w którem należy wyszczególnić:

a) nazwę tej posiadłości... z wymienieniem nazwy gminy, w której dana posiadłość się znajduje,
b) ogólny obszar w hektarach posiadłości z wyszczególnieniem obszarów poszczególnych użytków,
c) ilość gruntów poszczególnych użytków i ogólny obszar przeznaczony do sprzedaży,
d) przeciętną cenę sprzedażną jednego hektara każdego poszczególnego użytku,
e) rodzaj zamierzonej sprzedaży (sąsiedzka czy osadnicza), oraz rodzaj nabywców.

Urzędu ziemskiego. Licytację należy podać do wiadomości ogółu parafjan. Ofiarujący najwyższą sumę nie nabywa tem samem prawa, że musi być przyjęty jako kupujący, gdyż licytacja taka jest tylko sposobem znalezienia kupiciela, oferującego najwyższą kwotę. Nie jest potrzebne publikowanie zamierzonej licytacji za pośrednictwem Urzędu gminnego. Uchwała komitetu kościelnego jest wtenczas tylko potrzebna, gdyby się rozchodziło o sprzedaż gruntu ściśle kościelnego a nie beneficjalnego.

Podanie z temi trzema załącznikami przesłać należy do Urzędu dziekańskiego, który — stwierdziwszy wysokość sumy wymierzonej tytułem podatku majątkowego — ma dołączyć swoją opinję, czy zamierzoną sprzedaż uważa za wskazaną i odpowiednią tak ze względu na jakość, rodzaj i położenie odnośnych parcel, jak i ze względu na sumę sprzedażną.

Na podstawie udzielonego przez Nas zezwolenia można przystąpić do zeznania i podpisania formalnego kontraktu kupna i sprzedaży, który Nam należy przesłać do zbadania i ewentualnego zatwierdzenia.

Zastrzegamy jak najdobitniej pod osobistą odpowiedzialnością sprzedających, że nie wolno poprzestać na Naszem zezwoleniu na zawarcie kontraktu, lecz sam kontrakt musi Nam być bezwarunkowo przedłożony.

Wszystkie bez wyjątku koszta, połączone z uzyskaniem pozwolenia i ze sporządzenia kontraktu, ponosi kupujący.

Sprzedać wolno tylko taką część gruntu, jaka jest ściśle potrzebna na zapłatę podatku majątkowego. Gdyby to jednak było niemożliwe dla jakichkolwiek słusznych powodów i pozostała po zapłaceniu podatku jaka nadwyżka, należy ją równocześnie z kontraktem przesłać do Kurji Naszej celem korzystnej lokaty.

Instrukcja odnośnie do Odpustu Jubileuszowego.

1. Jak wiadomo z Konstytucyj Apostolskich (Curr. VIII ex 1924) — odpusty poza Rzymem są w Roku Jubileuszowym wstrzymane, co tak się rozumie, że wierni nie mogą zyskiwać ich dla siebie, lecz jedynie dla zmarłych. Wyjątek stanowi odpust w godzinę śmierci, za odmówienie Anioł Pański na głos dzwonu, odpust za nawiedzenie kościołów w czasie 40-godzinnego nabożeństwa, za nawiedzenie Porcjunkuli w Assyżu i odpust udzielony przez Biskupa w czasie celebry pontyfikalnej. Te tylko odpusty mogą zyskiwać wierni dla siebie.

2. Uroczystość św. Patrona kościoła ma być obchodzona w tym roku jak zwykle, lecz trzeba pouczyć parafjan, że odpust mają ofiarować za zmarłych.

3. Konstytucja Apostolska wymienia osoby (Curr. VIII, str. 38), które w tym roku mogą dostąpić Odpustu Jubileuszowego — bez odbycia pielgrzymki do Rzymu. Warunki w Konstytucji są podane. Tym więc osobom zmieniamy na mocy upoważnienia Stolicy Apostolskiej warunek nawiedzenia czterech Bazylik na nawiedzenie kościoła parafjalnego; nawiedzenie to mają odprawić te osoby 10 razy — poza obowiązkowem nabożeństwem w niedziele i święta — i za każdym razem pomodlą się na intencje, na jakie Ojciec św. kazał się modlić, odmawiając w tym celu ustnie jakąś modlitwę, n. p.: 5 Ojcze nasz, 5 Zdrowaś i 5 Chwała Ojcu. Dla łatwiejszego wypełnienia nawiedzin można, zmówiwszy modlitwę, wyjść z kościoła, wrócić za chwilę i znowu tę samą modlitwę powtórzyć. Dodajemy, że przynajmniej ostatnie nawiedzenie ma być spełnione w stanie łaski poświęcającej. Osobom, które z powodu cho-

roby czy podeszłego wieku nie będą mogły odwiedzić kościoła parafjalnego, mogą zamieniać ten warunek spowiednicy na inny, dobry i pobożny uczynek, do czego ich niniejszem upoważniamy. Zakonnice, które mają kościół albo kaplicę publiczną, mogą, zamiast kościoła parafjalnego, nawiedzić swój kościół lub swoją kaplicę publiczną.

Formuła poświęcenia Bibljoteki i Archiwum.

Sacra Congregatio Rituum.

BENEDICTIO BIBLIOTHECAE:

V. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit caelum et terram.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, scientiarum Dominus, bene † dictionem tuam super hanc bibliothecam benignus infunde; ut ipsa ab incendiis aliisque periculis tuta consistat et in dies congruenter augeatur, et omnes qui vel officii vel studiorum ratione huc conveniunt, in divinarum humanarumque rerum scientia tuique pariter dilectione proficiant. Per Christum Dominum nostrum.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ARCHIVI:

V. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
R. Qui fecit caelum et terram.
V. Dominus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, veritatis et iustitiae amator, super hoc archivum, rerum gestarum documentis iuriumque instrumentis a temporum hominumque iniuria servandis constructum, bene † dictionem tuam benignus infunde; ut ab incendiis aliisque periculis tutum consistat, et omnes, qui huc studiorum ratione conveniunt, veritati et iustitiae hauriendae fideliter incumbant, in tuique dilectione proficiant. Per Christum Dominum nostrum.

Et aspergatur aqua benedicta.

Sanctissimus Dominus noster Pius Papa XI, suprascriptos ritus et formulas benedictionis bibliothecae et benedictionis archivi approbavit, et appendici Ritualis Romani inseri et rite adhiberi benigne concessit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 23 Iulii 1924.

† *A. CARD. VICO,* Ep. Portuen. et S. Rufinae
S. R. C. Praefectus.

(L. † S.) *ALEXANDER VERDE,* Secretarius.

(Acta Apost. Sedes Nrus 12 ex 1924, str. 472)

Ordines Majores

hoc anno conferentur sequentibus diebus: Subdiaconatus 11 Aprilis (Sabbatum Sanctum); diaconatus 6 Junii et presbyteratus 29 Junii. Ad s. ordines promovebuntur:

1. *Białek Ludovicus*, n. in Cierpisz 1. III. 1901 (par. Czarna). 2. *Bułat Thomas*, n. in Smarzowa 30. III. 1899 (par. Siedliska-B). 3. *Duszkiewicz Adam Stanislaus*, n. in Złotniki 28. III. 1904 (par. Mielec), 4. *Gazda Stanislaus*, n. in Tuszyma 30. XI. 1901 (par. Rzochów). 5. *Gnutek Laurentius*, n. in Okulice 1. VIII, 1901. 6. *Indyk Stanislaus*, n. in Cyranka 22. VII. 1902 (par. Mielec). 7. *Karaś Joannes*, n. in Szczurowa 4. VII. 1902. 8. *Kokoszka Felix Ladislaus*, n. in Żdżarzec 8. X. 1909. 9. *Kubiś Stanislaus*, n. in Werynia 14. XI. 1900 (par. Kolbuszowa). 10. *Latocha Josephus Henricus*, n. in Bielcza 19. I. 1900. 11. *Serwin Stanislaus*, n. in Jadowniki 10. IV. 1901. 12. *Stabrawa Jacobus*, n. in Królówka 10. IV. 1902. 13. *Syper Stanislaus*, n. in Wola Wadowska 25. III. 1900 (par. Apolinary). 14. *Wałek Josephus Franciscus*, n. in Rzochów 5. X. 1900. 15. *Węgiel Ladislaus*, n. in Ćwików 3. VIII. 1900 (par. Olesno). 16. *Zając Carolus*, n. in Gnojnik 23. X. 1899. 17. *Zawada Joannes*, n. in Kupienin 28. XI. 1900 (par. Mędrzechów).

Nomina ordinandorum populo fideli Dominica I. Quadragesimae sunt publicanda et promovendi ad s. ordines fervidis orationibus fidelium commendentur.

Ceterum de publicatione serventur praescripta Canonum 998 § 1, 999 et 1000 § 1.

Utworzenie ekspozytury w Krzyżu.

Dnia 25 stycznia b. r. otwarto uroczyście nową stację duszpasterską w Krzyżu, jako filję kościoła katedralnego. Z tej okazji odprawił tego dnia JE. Najprzew. ks. Biskup Ordynarjusz Mszę św. w kościele w Krzyżu i przemówił do licznie zebranych parafjan nowej ekspozytury. — Pierwszym ekspozytem zamianowany ks. Jan Burgiel, wikarjusz katedralny.

L. 497.

Konsulat czechosłowacki w Krakowie poszukuje metryki ucznia szkoły ludowej nazwiskiem *Wojciech Pila*, syn ś. p. Teresy z Jurczaków. Ewentualnie znalezioną metrykę należy przesłać do Kurji Biskupiej.

Przedłużenie redukcji fundacyj mszalnych.

Na mocy upoważnienia, otrzymanego od Stolicy Apostolskiej, reskryptem z dnia 17 kwietnia 1923, przedłużamy niniejszem na dalsze trzechlecie ważność tych wszystkich dekretów redukcyjnych, które wydaliśmy w ostatniem trzechleciu. Czynimy to jednak w tem przypuszczeniu, że stan majątkowy tych fundacyj nie uległ zmianie na lepsze.

L. 516.

Święto Matki Boskiej, Królowej Korony Polskiej.

Dokąd nie wyjdzie osobne *officium* i Msza św. na tę uroczystość, należy używać *officium et Missam de Communi B. M. V.*

Rekolekcje odprawili w roku 1924:

JE. Najprzew. X. Biskup Ordynarjusz, Najprzew. X. Biskup Sufragan; P. T. XX.: Adamczyk Józef, Adamczyk Stanisław, Albin Adolf, Babiuch Franciszek, Bajda Jan, Baradziej Franciszek, Bardel Józef, Barszcz Józef, Bączewski Stanisław, Bączyński Jan, Bialik Wincenty, Białas Wojciech, Bibro Jan, Biliński Andrzej, Birnbaum Leon, Bochenek Stanisław, Boduch Józef, Bogacz Andrzej, Brandt Antoni, Brożek Roman, Bryja Józef, Budzik Władysław, Całka Alojzy, Cebula Jan, Chłoń Michał, Chmiel Jan, Chorążak Antoni, Christ Ernest, Cierniak Jędrzej, Ciszek Jan, Curyłło Jan, Czerw Stefan, Dąbrowski Michał, Dec Jan, Dobrzański Karol, Drożdż Jan, Dulian Józef, Dunajecki Antoni, Dutkiewicz Florjan, Dutkiewicz Stanisław, Dutkiewicz Stanisław (sen.), Dymnicki Wincenty, Działo Antoni, Dziedziak Bernardyn, Dziurzycki Kazimierz, Filipczyk Jan, Florek Marcin, Fortuna Jan, Franczak Józef, Gadowski Walenty, Gajek Józef, Gawenda Antoni, Gawor Józef, Gawroński Antoni, Gliński Antoni, Gołąb Jędrzej, Góra Jan, Grądziel Józef, Grochowski Jan, Grodnicki Zygmunt, Grotowski Michał, Gruszkowski Michał, Grzyb Michał, Gwiżdż Józef, Habas Franciszek, Halak Piotr, Heller Adam, Jacak Jan, Jachna Wojciech, Jagiełka Jan, Jakubowski Jan, Janas Franciszek, Janisz Karol, Jarosz Jan, Jasiak Jan, Jeż Michał, Kaliciński Józef, Kaznowski Adam, Kilian Józef, Klamut Michał, Kloch Józef, Kocańda Hilary, Kocjan Stanisław, Kołodziej Ignacy, Kopernicki Władysław, Korzeń Jan, Kotfis Błażej, Koza Kazimierz, Koza Jan, Kronenberg Michał, Krośniński Józef, Król Stanisław, Kruczek Jan, Kruczek Stanisław (sen.), Krzemieniecki Stanisław, Kuc Władysław, Kuc Michał, Kurek Stanisław, Kuźniarowicz Franciszek, Lasak Józef, Lesiak Juljan, Ligaszewski Ludwik, Ligęza Jan, Lipień Jan, Łącki Franciszek, Łoniowski Jan, Mastalerz Józef, Mazur Kasper, Mazur Roman, Mendrala Władysław, Michalik Jacek, Miętus Leon, Mika Paweł, Miklasiński Franciszek, Młyniec Alojzy, Moryl Florjan, Motyka Józef, Mroczek Józef, Mucha Walenty, Mysor Władysław, Nalepa Alojzy, Nawalny Michał, Niedojadło Jan, Niwa Andrzej, Nowak Stanisław, Odziomek Antoni, Oleksik Antoni, Orczyk Michał, Orzech Wojciech, Orzechowski Bernard, Owsianka Michał, Paciorek Jan, Pacocha Adolf, Paczyński Michał, Palka Jan, Pałka Franciszek, Papież Wojciech, Paryło Franciszek, Pendracki Ludwik, Pięta Jan, Piotrowski Marceli, Piotrowski Walenty, Piskorz Julian, Poniewski Ignacy, Prokopek Wincenty, Przewłocki Stanisław, Przeworski Juljan, Przywara Michał, Put Józef, Pykosz Edward, Pyzikiewicz Leon, Rapacz Andrzej, Rejowski Andrzej, Rogoziński Józef, Rogóż Aleksander, Rojek Marcin, Romański Franciszek, Rosiek Jan, Rusin Aleksander, Rzepka Jan, Sadkiewicz Jan, Sandecki Tomasz, Sieniewicz Mateusz, Sitko Franciszek, Sitko Roman, Skalski Jan, Skórka Augustyn, Skwirut Roman, Słonina Wojciech, Smoła Stanisław, Smołka Józef, Smołka Ludwik, Solak Jan, Sotowicz Michał, Sroka Michał, Stańczyk Antoni, Stary Piotr, Stawarz Teofil, Stefański Adam, Stosur Jakób, Sulisz Jędrzej, Sulma Paweł, Szczerbiński Jan, Szczygieł Paweł, Szewczyk Józef, Szumowski Karol, Trojnacki Mieczysław, Waleń Józef, Warchałowski Stanisław, Wąsowicz Franciszek, Wielgus Jan, Włoch Tomasz, Wnękowicz Jan, Wojtanowski Jan, Wójcik Franciszek, Wójcik Stanisław, Wójcik Wiktor, Wrębski Ludwik, Wróbel Stanisław, Zabawiński Wojciech, Zachara Jan (jun.), Zachara Jan (sen.), Zalasiński Andrzej, Zapała Melchior, Zięba Jan.

L. 554.

Rekolekcje dla P. T. Kapłanów.

W Domu rekolekcyjnym OO. Jezuitów w Dziedzicach (Śląsk Cieszyński) odbędą się zbiorowe rekolekcje dla P. T. Kapłanów od dnia 2 do 5 marca b. r. Zjazd i początek 2 marca. O wczesne zgłoszenia uprasza: *Ks. Józef Bok, T. J.*

Ks. Marcin Faron heretykiem.

W Kurendzie VIII z r. 1923 zawiadomiliśmy Wielebne Duchowieństwo, że ks. Faron po publicznem wyrzeczeniu się herezji i odprawieniu rekolekcji został z klątwy zwolniony i przyjęty do Kościoła św. Następnie napisaliśmy do Stolicy Apostolskiej, aby go zwolniła *ab irregularitate,* którą zaciągnął z powodu herezji. Stolica Apostolska, jak zawsze w takich wypadkach, zażądała, aby ks. Faron dał dalsze dowody szczerego nawrócenia się. I pokazało się, że istotnie brakło temu kapłanowi szczerej chęci wytrwania, a przedewszystkiem ducha pokuty. Zagniewany, że nie zaraz spełniono, czego żądał, napisał prośbę do Stolicy Apostolskiej, aby go zwolniła od celibatu, od brewiarza, a wreszcie, aby orzekła, że święcenia jego są nieważne, gdyż przyjął je rzekomo pod przymusem ze strony rodziców. Twierdzenie jednak ks. Farona co do ważności święceń nie było i nie jest zgodne z prawdą: tak bowiem w Seminarjum, jakoteż później uważał się ks. Faron za szczególnie wybranego i powołanego w przeciwieństwie do innych kapłanów; o jakiemś zmuszaniu mowy nie było. To też, gdy i to żądanie jego nie mogło być po jego myśli załatwione, napisał list 23 grudnia 1924, w którym zgłasza wystąpienie swoje z Kościoła św. i zawiadamia, że przechodzi do hodurowców. Dowiedzieliśmy się skądinąd, że istotnie ks. Faron na nowo odprawia heretyckie nabożeństwa w Nowym Wiśniczu, gdzie osiadł w towarzystwie ekszakonnika, niejakiego Filarskiego, również hodurowca. Oczywiście, że tem swojem postąpieniem ściągnął ks. Faron na siebie ekskommunikę i dalej brnie w złem, odprawiając świętokradzko nabożeństwa.

Podając to wszystko do wiadomości, wzywamy Wielebne Duchowieństwo, aby tam, gdzieby tego okazała się potrzeba, ostrzegało wiernych przed ks. Faronem, jako przed heretykiem.

Portatyle sa do nabycia w kancelarji Kurji Biskupiej po 18 Zł.

Z wydawnictw

polecamy: „*Róża Duchowna*". Po przerwie dwuletniej rozpoczęli OO. Dominikanie na nowo wydawnictwo „Róża Duchowna". Pisemko przestawia się tak co do treści jak i formy zewnętrznej wcale korzystnie.

„Róża Duchowna" jest organem przeznaczonym w pierwszej linji dla Bractw i Kółek różańcowych. Przedpłata roczna 3 Złote. Nr. konta czekowego w P. K. O. w Warszawie 152.921. „Róża Duchowna" wychodzi co 1 każdego miesiąca.

Adres: *O. Teodor Naleśniak,* Redakcja „Róży Duchownej" we Lwowie, Klasztor OO. Dominikanów.

L. 670.

Jego Świątobliwość Ojciec Św. Pius XI

raczył najmiłościwiej zamianować *JWP. Jana bar. Goetza-Okocimskiego* z Okocima — w uznaniu jego zasług dla wielu kościołów w Diecezji — Swoim tajnym Szambelanem *(camerarius intimus ab ense et lacerna)*.

Zmiany wśród Duchowieństwa

za czas od 15 stycznia do 3 lutego 1925.

Przeniesieni: Ks. Jan Jacak, wikarjusz w Gawłuszowicach, do Porąbki Uszewskiej, a ks. Franciszek Wójcik, wikarjusz z Porąbki Uszewskiej, do Gawłuszowic.

Z KURJI BISKUPIEJ.

W Tarnowie, dnia 3 lutego 1925

† Leon
Biskup

Ks. Roman Sitko
kanclerz

Nakładem Kleru Diecezjalnego. Z Drukarni Zygmunta Jelenia w Tarnowie.